

nas sicer dramijo, ali mi jih nočemo razumeti. Gojimo v narodu zavest bratstva s Hrvati in Srbi! V narodovskem življenju ima se vse, če naj zopet kmalu ne izgine, dolgo in dobro pripravljati. Pomnimo pa tudi, da narodi le to dosežejo, za kar se z vsemi močmi potegujejo.

Deželni zbor štajarski.

Do zdaj so v letošnjem zasedanju dež. zbora nemški narodnjaki hruli samo le proti svojim lastnim rojakom, katoliškim nemškim poslancem; a v seji dne 18. jan. so pa zagrali grozen hrup in ropot proti slovenskim poslancem. Ko se je pretečeno leto prebrala neka slovenska interpelacija v deželnem zboru, se temu nihče ni ustavljal. A danes, ko je g. dr. Dečko neko vprašanje v slovenskem jeziku čital, so kričali, ropotali in bili ob mize nemški nacionanci, kakor bi jim kdo kožo rezal raz telesa. V enomer so kričali »deutsch lesen«; toda g. dr. Dečko ni mož, da bi se ustrašil teh srditih puranov, ter dovršil svoje čitanje. V nemški prestavi je še to interpelacijo prebral perovodja Ferdinand Berger. Ena tretjina vseh deželnih prebivalcev je slovenska in v deželni zbornici bi se niti v slovenskem jeziku ne smela beseda spregovoriti; tako hočejo ti nemški prenapetneži. Zaupam, da bodo od zdaj naprej še večkrat čuli kakšno slovensko besedo.

Tem nemškim hujšakem je v ravno tisti seji dne 18. jan. kaj dobro zasolil katoliški nemški poslanec Hagenhofer. Predlagal je neko posebno lovsko postavo v tem smislu, da naj občina pravico ima, postreljati škodljivo zverinjad, kakor to občanom najboljše kaže. Hagenhofer jim je očital njihovo surovo in krivično postopanje nasproti katoliški stranki ter slednjič rekel: »Nekovi ljudje so se večji škodljivci kmeta, kakor zverina«. Strastno so mu nasprotovali, upili in kričali; Mosdorfer je bil že na tem, da bi ga bil skoraj zgrabil.

V tej seji je utemeljeval Rokitsky svoj predlog, naj se vpeljejo tajne in direktne volitve za dež. zbor tudi na kmetih, da odpadejo volilni možje in da se voli po listkih. Pri tej priliki je očital katoliški duhovščini, da ona na pridržnici in v spovednici zlorabi svojo oblast proti pravičnim volitvam in da se mora napraviti postava, da se kaj takega kaznuje. Sevč, samo tisti bi se smel izvoliti po nazorih teh ljudi, ki je nasprotnik krščanstva!

Deželni odbor je te dni predlagal načrt postave, da se odpravijo krajni šolski nad-

Nadalje se pripoveduje, da je grof, kadar je bilo treba priti na raboto, tako močno zatrobil na trobento, da so ga lahko slišali vsi njegovi podložniki; in pri taki priliki morali so priti vsi na delo. Pri delu pa so veliki psi priganjali onemogleže k ustrajnosti. Naj še h koncu omenim, da se še danes priprosto ljudstvo ogiblje tega grada ter se plaho ozira na njega, kakor bi se še sedaj balo hudobnega grofa, ki je bival nek-daj v tem gradu.

Smešnica. Da so tatovi navadno zviti in predrzni, to vé vsakdo; včasih so pa tudi šaljivi, kakor so to nedavno pokazali v nekem kraju na Češkem. Ukradli so namreč dobro rejena prašiča žandarskemu stražmojstru prav v tisti noči, ko je drugi dan mislil imeti »furež« ali koline.

Par dni potem pa stražmojster dobi od neznanih tatov poštno nakaznico z jednim goldinarjem, na kateri so stale naslednje besede zapisane: »Hvala vam za mastnega prašiča! Ta goldinar pa dajte svoji dekli, ki je prašiča zredila! Ako bode dekla prihodnje leto zopet tako pridna, pa ji bomo poslali dva gold.«

zorniki, in da pravice, katere imajo zdaj nadzorniki, prevzamejo načelniki krajnih šolskih svetov. Pri imenovanju učiteljev se razširi pravica deželnega šolskega sveta, da ni vselej vezan na predlog okrajnega šolskega sveta. Po drugem predlogu deželnega odbora bi se število udov deželnega šolskega sveta pomnožilo za en član, ki bi se moral vzeti izmed meščanskih ali ljudskih učiteljev.

V seji 14. jan. sta predlagala grof Kotulinsky in dr. Kokošinek v družbi 32 nemško-nacionálnih in liberalnih poslancev, med njimi tudi št.-peterski Lenko, da se morajo jezikovne naredbe, izdane aprila 1897 za Češko in Moravsko, odpraviti, kajti je nevarnost velika, da se enake jezikovne naredbe zahtevajo tudi za Štajarsko! V isti seji sta se izvolila 2 odseka in sicer lovski odsek, v katerega je bil izmed Slovencev izvoljen g. Ivan Vošnjak in odsek za napravo najdenišnice, v katerega je izvoljen izmed Slovencev gosp. Jož. Žičkar. Izmed nemških katoliških poslancev ni večina zopet nikogar izvolila. V seji dne 18. jan. je bil izvoljen vinarski odsek, obstoječ iz 12 udov. V ta odsek so bili izvoljeni 3 Slovenci, gg. dr. Jurtéla, dr. Rosina in Ivan Vošnjak.

Rokitsky je v eni zadnjih sej predlagal, naj se napravi deželna zakladnica, v katero naj dežela vsako leto plačuje po 20.000 gld. in kamor naj vlaga tudi država svoje doneske, da se iz tega fonda zamore nagloma pomagati tistim prebivalcem, ki škodo trpijo vsled toče ali povodnji. V ta fond naj bi pa vlagale tudi štajarske občine, hranilnice in društva.

Poslanec Reitter je predlagal načrt postave, s katero se spremeni viničarski red v tem smislu, da se viničarsko leto začne s 1. nov. (vsi svetniki), da je čas obestranske odpovedi službe od 15. avgusta do konca avgusta in da se predstavljajo viničarji med 1. nov. in 11. nov. Če se v tem obroku ne odpove služba od nobene strani, se s tem služba podaljša za eno leto. Vlada predlaga, naj dežela ne sklene deželnih doklad k novemu osebnemu davku, da zamore deležna postati velikih dobrot in sicer:

ostane deželi v tem slučaju	
10% zemljiškega davka, to je	214.986 gld.
10% davkov od poslopij . . .	179.092 „
od novega osebnega davka pa	166.277 „

Skupaj dobi torej dežela: 560.355 gld. Če bodo pa novi državni davki več nesli, kakor se je proračunalo, dobi dežela še večje doneske. Ta predlog se je izročil finančnemu odseku.

Poslanec Hagenhofer predlaga, naj se še v tem zasedanju sklene postava, s katero se vpelje deželna hipotečna banka. Taki zavodi so jako dobrodelne naprave v onih deželah, kjer so že vpeljani. Dobiva se posojilo po zelo nizki ceni. — Koliko bi deželni zbor koristil vsem prebivalcem, ko bi se pečal s takimi za ljudstvo hasljivimi stvarmi! A za take stvari našim nemškim liberalcem ni, temveč le za to, da hujšajo proti Slovincem in katoliškim nemškim poslancem.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Pri Nj. veličanstvu svetlem cesarju je bil Milan, bivši srbski kralj, ki te dni prevzame poveljstvo srbske armade. — V nedeljo je na shodu 5000 Čehov in drugih Slovanov protestovalo zoper Koliskov predlog. — Sodnijska preiskava zoper najhujše državnozborske siloviteže je ustavljena. Čudno!

Češko. Cesarski namestnik Coudenhove je v ponedeljek v dež. zboru izjavil, da sta na vsem Češkem češki in nemški jezik jednakopravna, da se Češka ne sme razdeliti in da se prih. mesec izdajo nove jezikovne naredbe ter da se izdela postava, vsled katere se bosta oba jezika učila na srednjih šolah. Brezobzirni Nemci pa spet niso za-

dovoljni in bodo bržčas še ta teden izstopili iz deželnega zbora.

Štajarsko. Dne 30. jan. skliče Rokitsky liberalne kmete gornjeavstrijske, solnograške, koroške in štajarske na shod v Selzthal, da jim bo ondi razkladal stari liberalni evangelij. — Mnogi Gradčani so že začeli obsojati mokraška in prusaška hujškanja.

Koroško. »Bauernbund« je v nedeljo rogovilil med Slovenci v Sinči vasi. — Lisjak »Kmeti list« je že izšel. Če Nemci hočejo, da ga Slovenci berejo, naj jim vendar dovolijo slov. ljudske šole! — Nova železnica do Trsta naj gre čez Karavanke; to želi deželni zbor.

Kranjsko. Deželni zbor je enoglasno častital bisernomašniku papežu Leonu XIII. — Idrijski narodnjaki so izrekli zahvalo dr. Majaronu, da je izstopil iz »Narodove« stranke. — Ljubljansko barje se zopet začne izsuševati; vlada dá 50%. Vse delo bo stalo nad milijon gld.

Brimorsko. Slov. in laski poslanci na Goriskem se pogajajo, da se spet otvori deželni zbor; toda javalne bo kaj iz tega. — V nedeljo so se slov. tržaška društva poklonila cesarskemu namestniku Goëssu. — Istrski dež. zbor se snide danes v Pulju.

Dalmatinsko. Dež. zbor se je sicer otvoril, ali Lahi niso prišli; izjavili so, da ne pridejo, ker se v Spletu ni ustanovljena laska ljudska sola.

Hrvaško. Ker je mestni svet na Reki zopet izvolil dr. Mayländerja županom, ki je nasprotnik ogerskih postav, je vlada mestni svet razpustila, in bodo spet nove občinske volitve. Tako ondi vlada novi guverner grof Szapary.

Ogersko. Odbor nemadjarških narodnostij je izdal obširno spomenico, v kateri se naštevajo vse krivice, kar jih morajo prebiti Slovaki, Rumuni in Srbi, da jih je 10 milijonov brez političnih pravic. Odbor je tudi sklenil, poslati meseca maja posebno deputacijo k presvetlemu cesarju.

Vnanje države.

Rim. Avstrijski škofje so papežu o njih biserni maši poslali udanostno pismo, s katerim sv. očeta zahvaljujejo za okrožnice v čast bl. Petru Kaniziju, v čast sv. Duhu in Devici Mariji rožnivenski.

Italijansko. V Palermu na Siciliji so te dni slavili 50letnico, da je ondi izbruhnil punt, ki je pregnal tedanjega kralja. Sila žalostno, da so pri tej slavnosti bili kraljevič, njegova soproga in več ministrov, ki torej tudi punt odobravajo!

Francosko. Stotnik Dreyfuss je prodal važne vojaške spise Nemčiji in je zdaj v pregnanstvu. Ali ta žid hoče biti nedolžen ter je obdolžil Esterhazija, ki pa je bil pred sodiščem oproščen. Ker se še židje in njih prijatelji vedno potegujejo za Dreyfussa, zato Francozi vedno bolj sovražijo žide.

Rusko. Po zadnjem popisu šteje ta velikanska država 129 milijonov prebivalcev. In Slovane naj bo pred Nemci strah? — General Kuropatkin, imeniten vojaški pisatelj, je postal upravitelj vojnega ministerstva.

Črnogorsko. Knez Nikita se boja v kratkem dá proglasiti za kralja. To Črnogorci pač zaslužijo; kajti celih 400 let še nikoli niso bili od Turkov premagani.

Azija. Angleska posodi Kitajski veliko denarja in bo imela torej tudi upliv na to državo. — V Perziji hudo vre. Ako nastane punt, šel bo mirit Rus, ki postane s časoma gospod vse Azije.

Cerkvene zadeve.

† Nadžupnik Anton Fröhlich.

Ni ga več med živimi, častitega starčka, v katerem je izgubila slovita nadžupnika svetokriška svojega dobrega duhovnega

očeta. Dne 5. jan. je za vselej zatisnil oči zlatomašnik, duhovni svetovalec, Anton Fröhlich, v 79. letu svoje dobe. Ta tužna vest je globoko užalostila srce vsakega, ki je poznal rajnika, kajti bil je mož poln kreposti in blagega značaja.

Narodil se je v Celju dne 29. apr. 1819 kot edini otrok starišev rokodelskega stanu. Ljudsko šolo je pohajal v svojem rojstnem mestu in ker je bil mladi Tonček bistre glavice, poslali so go njegovi stariši v tamošnjo latinsko šolo, katere šest razredov je zvršil v Celju, sedmi in osmi pa v Gradcu z najboljšim uspehom. Na srčno željo pobožnih starišev, si je izvolil mladi dijak duhovski stan ter se podal v Celovec učiti se bogoslovskih ved. Po dovršenih študijah je bil 4. avg. leta 1842. pri Sv. Andražu v Labodski dolini posvečen v mašnika. Služboval je kot kaplan na Vranskem, v Vitanju, Velikovcu na Koroškem, v Vuzenici, Makolah, Gornjem gradu in na Laškem. Dne 30. sept. leta 1858. je postal župnik pri Sv. Venčesu in deset let pozneje, dne 1. febr. 1868, nadžupnik pri Sv. Križu tik Slatine.

Pokojni A. Fröhlich je bil gorec, pobožen duhovnik, vnet za večni blagor svojih ljubljenih ovčic. Dasiravno vedno bolehen in slaboten, spolnjeval je vestno in vsestransko težavne dolžnosti duhovskega stanu. Rad je opominjal vernike k pogostemu prejemanju sv. zakramentov in da jim je nudil k temu priliko, ni opustil noben dan spovedovanja, celo v svoji visoki starosti ne, če tudi marsikdaj tako slab, da bi bolje sodil za posteljo, kakor za spovednico. Le v redko kateri župniji je toliko mnogoštevilnih in dobro urejenih bratovščin, tako razvit blagonsni tretji red sv. Frančiška, le redko kje se je obhajalo toliko sv. misijonov in duhovnih vaj, kakor v njegovi nadžupniji. Pokojnik je bil vnet za lepo cerkveno petje. Zato je tudi v svoji nadžupniji oskrbel cecilijansko petje, tako izborno in dno, da bi šest delalo vsakemu kora po mestnih cerkvah. Rajni Fröhlich je nad vse ljubil molitev, še na smrtni postelji hvalil njeno moč in tolažbo. Zato je pa tudi rad obiskoval kraje molitve, božja pota, med drugimi Trsat in dvakrat Rim, kjer je na grobu prvakov apostolov daroval sv. mašo za svoje ljubljene farane. Nadžupnijski cerkvi je omislil krasno zvonjenje in dva nova stranska oltarja, ki sta silno okusno in strogo v slogu cerkve izrezana. — Njegova želja je bila oskrbeti še nov velik oltar, novo prižnico, krstni kamen in slikana okna. A vse to je hotel imeti umetno in mojstersko izdelano, primerno veliki in krasni cerkvi svetokriški, kar bi pa stalo mnogo tisočakov. Vendar se pa ta njegova srčna želja ni uresničila. Kajti pokojnik je bil silno rahločutnega srca, kateremu se je mililo zahtevati od toliko ubožnega ljudstva tolike požrtvovalnosti. Da se pa vendar enkrat izpolni njegova želja, je ustanovil družbo za olepšavanje nadžupnijske cerkve in svojo zapuščino volil večinoma v cerkvene namene. (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Pokončevanje mišij.

V preteklem letu so se na Murskem polju miši razmnožile tako zelo, da so postale huda nadloga. Poskusilo se je torej zatreti jih z znano glivico mišjega legarja od prof. Löfflerja. Po posredovanju g. drž. poslanca L. Gregoreca so dobile občine Cven, Noršinci in Krištanci po 200 cevčic tega okužila. Kako se je uporabljalo to sredstvo v občini cvenski, je že opisal dopisnik s Krapja, ki je del te občine. O drugih občinah mi ni znano, ali so to sredstvo uporabljale ali ne. Škoda bi bilo, ako tega ne bi storile, ker je dokazano, da to sredstvo, ako se popolnoma pravilno uporablja, res miši uniči. Na Cvenu je poročevalec povpraševal več

kmetovalcev o uspehu te poskušnje, pa je zvedel, da so 14 dnij po nastavljanju teh glivic izorali veliko mrtvih mišij. Seveda so se miši, a to pride od tod, ker je bilo okužila premalo za to veliko občino. Na vsak način pa je dognano, da se je množina mišij zdatno zmanjšala. Da pa bodo ljudje vedeli, kako se naj uporablja to sredstvo, naj sledi tukaj navod, kratko posnet po nemškem izvorniku:

1. Od glivic mišjega legarja zbolijo smrtno hišne in poljske miši. 2. Ta glivica umori samo miši, drugim živalim je popolnoma neškodljiva. 3. Za uporabo se namoči kot lešnik debeli kosci kruha v tekočino, kjer so glivice, in se nastavijo mišim. Kruh sme biti črn, nikakor pa ne plesniv. 4. Obolenje mišij traja 6—10 dnij; potem poginejo; med boleznijo okužijo tudi zdrave, in tako nastane med njima kuga. 5. Glivica se dobi v majhnih cevčicah. Te cevčice so zamašene z vato, v njih pa je rumenkasta žolica, prevlečena s svetlosivo kožico, ki sestoji iz veliko tisoč milijonov glivic. Samo ta kožica je izdatna. 6. Pred uporabo glivice skuhamo in zopet ohladimo vodo ter posušimo kosce kruha, ki so debeli kot lešnik; ti kosci se morajo tudi ohladiti. 7. Glivica je namreč rastlina, katero vročina uniči; 8. tudi solnčna svetloba jo umori. 9. Porabiti moramo glivico takoj, ker le kratko časa ohrani življensko moč. 10. Upravlja se tako-le: Vzame se liter zavrete pa spet ohlajene vode; od te vode se vlije 1 žlica v odmašeno cevčico. Z gosjim peresom odgrnemo sivo kožico in jo dobro pomešamo z vodo, tudi žolico razmešamo. Vse skupaj potem vlijemo v liter vode ter spet dobro premešamo. Potem vržemo kruhove kosce v to tekočino ter čakamo, da se kruh dobro napije tekočine. Potem denemo kruh v majhne lonce in vtaknemo v vsako mišjo luknjo kar najbolj globoko jeden košček. 2000 kruhovih koscev porabi 1 liter tekočine, ali 2/3 l. kruha na pojmo z 1 litrom tekočine. 11. Ena cevčica zadostuje navadno na 1 oral ali plug; če je več kot 2000 lukenj na oralu, potem potrebujemo več. 12. Čez 14 dnij poteptamo luknje ter opazujemo, če miši narejajo nove luknje. Ako se to dogaja, potem delo ponovimo. 13. Za to delo je najpriličnejša prva pomlad in jesen. 14. Najbolje je delati po solninem zahodu ali pred solnčnim vzhodom; vedno naj nam bo pred očmi, da solnčna svetloba glivico zamori. Če je oblačno, delamo lahko celi dan. 15. Ob močnem dežju ne delajmo, ker dež glivice izpere. 16. Vsi posestniki morajo skupno in istočasno nastavljati, ker sicer se miši s polja, kjer se nič ne stori, preselijo na obložena polja.

17. Postopa pa se tako-le: Eden dan prej se v primernej posodi voda prekuha, potem pokrije in pusti, da se ohladi. Najbolj za to je pripraven perilni kotel. Istočasno se kruh nareže na koščke lešnikove debelosti in se posuši. Prihodnjega dne pridejo vsi moški in ženske, tudi šolska mladina. Vsak prinese seboj svoj kruh in čisti lonec. Izmed občanov pripravi zdaj eden glivično vodo po predpisu in razdeli potem namočene kruhove kosce. Vzame takoj 100 litrov vode in 100 cevčic, s katerimi ravna, kakor je v točki 10. povedano; ko je tako pripravil za 100 oralov, gre na drug kraj in pripravi zopet za 100 oralov itd. Posamezni občani nastavljajo potem po polju na predpisani način. Kdor neče, na tega račun naj drugi delo opravijo. Izvzeti se ne sme nobeden, sicer bi bil ves uspeh dvomljiv. Tudi po jarkih ob cestah, po mejah, po jezovih moramo nastavljati, ker sicer se miši tukaj mirno naselijo in se selijo od tod na polje. 18. Glivico dobimo od bakteriološkega laboratorija, katerega je vis. c. kr. poljedelsko ministerstvo osnovalo na c. in kr. živino-zdravniškem zavodu na Dunaju III. Linke Bahngasse 7. 19. Če rabimo glivico za pokončevanje hišnih mišij ali za male nevspešne poskuse, tedaj velja 1 cevčica 50 kr. Ako pa jo rabi ena ali več občin v obilni meri,

oddaja se glivica imovitim posestnikom po 10 kr. cevka. Za brezplačno oddajo pri velikih podjetjih je treba vsakokrat prositi pri vis. c. kr. poljedelskem ministerstvu.

Sejmi. Dne 22. januarija v Mozirju, Poličanah (za svinje) in na Bizeljskem. Dne 24. jan. na Teharjih in v Koprivnici. Dne 25. jan. v Studenicah in Slov. Gradcu. Dne 26. jan. v Imenem (za svinje). Dne 27. jan. na Bregu pri Ptujju (za svinje). Dne 28. jan. v Artičah.

Dopisi.

Iz Ruš. (Posnemanja vredna) je narodna zavednost ruških dam. Tukaj se namreč ne zavedajo samo možje svoje narodnosti, ampak tudi ženstvo se bojuje za prospeh naroda ter nam pomaga. Da je temu res tako, pokazale so to ruške dame v soboto, dne 8. jan., ko so priredile v prid družbi »sv. Cirila in Metoda« zabavni večer v gostilni g. J. Muleja.

Bila je to res jako prijetna zabava, pri kateri si mogel slišati spet krasno petje ruških slavčkov in sicer bas-solo, pel gosp. D. Lesjak, tenor-solo, pel g. E. Gorišek, pravnik v Pragi, ter lepi dvospev »Dalmatinski šajkaš«, in vse te točke spremljala je z veliko spretnostjo na glasoviru gdč. Ela Gorišek. Kuplet pa, katerega je pel gosp. T. Stani, spremljan na glasoviru od g. A. Majcena, povzročil je veliko smeha in živahnosti. Tudi senčne podobe so bile jako mikavne in dobro izpeljane, posebno poredni učenc, ponočne sitnosti in nesrečna ljubezen.

Da je bila ta zabava prav dobro obiskana, sklepa se lahko iz tega, da smo poleg le jako majhne vstopnine še vendar 10 gl. dobili kot čisti dohodek za družbo »sv. Cirila in Metoda«. Častitamo ruškim damam ter želimo, da bi še nam večkrat priredile v tem pustnem času s sodelovanjem ruških pevcev enako zabavo, zakaj vsaki je bil zadovoljen z zabavo, da celo vzdihovali so rekoč: »Škoda, da je ta večer tako hitro prešel!« — Živele Slovenke!

Z Murskega polja. (Suha zima; Ljutomerčanom!) Z več strani naše širne domovine se poroča, da imajo sneg. Mi pa imamo po Murskem polju, kakor po Slovenskih goricah, lepo zimo brez snega in lahko razne opravke izvršujemo.

V Ljutomeru se je menda tudi začela nemčurjem kri bolj gibati, ker se na mnogih vratih kaka psovka na Slovence napisana vidi. Najlepša (?) je menda ta: »Slovenec je vrag«. Pazite na take reči in je koj izbršite, ker je tudi otroci berejo, kadar v šolo hodijo!

Vi reve nemčurske, le malo potrpite! Slovan gre na dan! Vi značajni Slovenci in Slovenke, pa še se bolj ukrepite! Bodite s krajani, sprejemajte jih prav uljudno in strežite jim pošteno, kakor to delajo nemčurji; saj ti tako delajo in se s tem s kmečkimi krajcarji bogatijo vam na škodo.

Lepa katoliška navada je, da se večer pred Tremi kralji na duri napišejo tri črke in letnica in sobe se z blagoslovljeno vodo poštropijo. Prosim te, ljubi katoličan in Slovenec, napiši še si zraven tri črke N. N. V. to je: Nemčurju nič več!

Vi pa ljutomerski Slovenci, bodite v prodajalnicah prijazni, postrežite z izvrstnim blagom, in naše ljudstvo bo vaše in pri vas! Oskrbite še nam v trgu tudi železno stacuno, ki bo v slovenskih rokah! Kmet.

Iz Rogatca. (Nadutost) in drznost naših po sili Nemcev postaja vedno večja. Naše že od nekdaj ne posebno dobre pošne razmere so se v novejšem času v toliko zboljšale, da smo dobili prijazno in postrežljivo pošto ekspeditorico. Toda toliko bolje se odlikuje v neprijaznosti naš novi lastnik pošte ali »postmajster«. Res je sicer, da še ni dolgo, ko je kot korporal »muštral« pro-